

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 46/2022
19.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић, Бранка Станића и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Павле Јуришић, адвокат из ..., против туженог Града Београда, којег заступа Градско јавно правобранилаштво Београд, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 10166/19 од 12.05.2021. године, у седници већа одржаној дана 19.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 10166/19 од 12.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 31544/16 од 15.01.2019. године, ставом првим изреке, дозвољено је преиначење тужбе. Другим ставом изреке, утврђено је да је тужба тужиле повучена у делу у којем је тражила да се тужени обавезе да јој на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због наружености исплати износ од 100.000,00 динара. Ставом трећим, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да јој тужени на име накнаде нематеријалне штете исплати износ од 110.000,00 динара на име претрпљених физичких болова и износ од 110.000,00 динара на име претрпљеног страха, са законском затезном каматом на наведене износе, почев од 15.01.2019. године па до исплате. Ставом четвртим изреке, одређено је да свака страна сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 10166/19 од 12.05.2021. године, одбијена је жалба тужиле и потврђена наведена првостепена пресуда у ставовима трећем и четвртм изреке. Ставом другим, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка, с позивом на одредбе члана 404. ЗПП.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према становишту нижестепених судова, тужбени захтев тужиље није основан јер је у конкретном случају утврђено да штетни догађај није настао услед делатности туженог, нити поверавању вршења послова у вези делатности туженог другом лицу за чији избор би био одговоран по принципу објективне одговорности, услед чега тужени није пасивно легитимисан да накнади штету тужиљи. О тужиљином захтеву нижестепени судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда. Пресуде на које ревидент указује не заснивају се на истом или сличном чињеничном стању. Стога у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, ни у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. ставом 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Чланом 479. ставом 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 28.11.2016. године, а побијана другостепена пресуда донета је 12.05.2021. године. Тужиља ревизију изјављује дана 12.10.2021. године. Вредност предмета спора износи 320.000,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности из члана 468 став 1. ЗПП, то ревизија није дозвољена.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић